

gong

Gymnázium
Jozefa Miloslava Hurbana, Čadca

ročník XXIV.
2020, číslo 2

DOBROVOLNÍCTVO

str. 17

Vianočná
akadémia/
Christmas
party

str. 13

Cudzojazyčná
príloha

str. 22

Žijeme
športom

str. 31

ŠÉFREDAKTORKA : Kristína Kobilková, III.G

REDAKTORI : Tatiana Ondrušová, I.F

: Nikola Reisingerová, I.D

: Viktória Škrobáková, II.G

FOTOGRAFIE : osobné fotografie
redaktorov a
fotografie školy z akcií

niektoré fotografie pochádzajú zo stránky skitterphoto.com a všetky podliehajú licencií Creative Commons CC0 („All images on Skitterphoto are public domain using Creative Commons CC0. You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, all without asking permission.“). Viac informácií nájdete na <https://skitterphoto.com/license>

: na prednej strane
obálky fotografia
Natálie Perďochovej

GRAFICKÝ DIZAJN : Mykhaylo Plish, III.F

KOORDINÁTORI : Mgr. Mária Hnidková

: Mgr. Eva Kubalová

Veľké poďakovanie patrí pani profesorky **Mgr. Evičke Kubalovej**, ktorá stála u zrodu nášho časopisu. Bez Vás by sme to nedokázali. Dúfame, že sa čoskoro vrátite. Ďakujeme Ďalej by sme chceli poďakovať **Mgr. Jane Švíkovej**, **Mgr. Danke Kocifajovej** a **Mgr. Milade Rypákovej** za pomoc pri tvorení cudzojazyčnej prílohy.

„It does not matter how slowly you go as long as you do not stop.“
– Confucius

„Tá najlepšia vec na bytí učiteľom je to, že na ňom záleží.
Tá najťažšia vec na bytí učiteľom je to, že na ňom záleží každý jeden deň.“ – Todd Whitaker

gonG INFORMUJE

The Light Trip.....	5
Imatrikulácie.....	6
Imatrikulácie v bilingválnej sekcii.....	7
O kvapkách a kúsku Ríma.....	9
Slniečko.....	10
Vianočné trhy vo Viedni.....	11

gonG PRE KULTÚRU

Vianočná akadémia.....	13
Christmas Party.....	14
Pri hudbe vždy pookreje duša.....	15
Medzinárodný deň školských knižníc.....	16

STAČÍ gonG K ROZHĽADU

Dobrovoľníctvo.....	17
---------------------	----

PORTRÉTY PRE gonG

Patrik Hyll a manažérstvo.....	19
--------------------------------	----

CUDZOJAZYČNÁ PRÍLOHA

Predslov k cieľu cudzojazyčnej prílohy.....	22
Chronicles of Kysuce.....	23
Мой Дом.....	26
Thibault Lefevre – notre lecteur français.....	27

ŠPORTOVÉ gonGy

Hýbme sa.....	28
Básketbalový turnaj.....	30
Žijeme športom.....	31
Fútsal.....	33

MÚZA VOLÁ gonG

Kaktusy majú oči (Biela Ialía 2).....	34
---------------------------------------	----

gonG PRIPRAVUJE.....	36
----------------------	----

EDITORIÁL

Meškáme. To priznávam a v dnešnej uponáhľanej dobe sa tomu ani nečudujem. Vlastne sa z tejto frázy pomaly stáva klišé, tak často opisujeme dnešný svet ako nekonečnú centrifúgu, ktorá sa neustále točí a nejde z nej vystúpiť. Vždy sa nájde niečo, čo nám ukrojí z nášho vzácneho času (a to, prečo je taký vzácny, si všetci jeho postupom v istom okamihu nášho života aj uvedomíme). Aj preto sa snažím pripraviť si veci dopredu, no bohužiaľ, v prípade tohto „vianočného“ čísla sa mi to nepodarilo. Aj preto vychádza tak neskoro.

Preto ho pokladám skôr za spomienku na vianočné „gymácke“ časy školského roka 2019/2020, ako za regulárne číslo o Vianociach. Namiesto Veselých Vianoc a Štastného Nového Roka Vám teda skôr želim pevné nervy do štúdia a veľa úspechov, ktorými ste dúfam už tento nový rok s dvoma dvadsiatkami v mene začali. Perníky a darčkové taštičky sú asi už nenávratne preč, avšak nikto netvrdí, že si nemôžeme urobiť Vianoce aj v strede roka. Nie, nenarážam teraz na celkom známou reklamu so zeleným mimozemšťanom, ale na skutočnosť, že obdarovať by sme sa mali stále. Nielen druhých, ale aj samých seba by sme mali raz za čas aj v priebehu roka odmeniť v podobe voňavého kúpeľa, kýmby čokoládovej zmrzliny alebo viac ako len štvorhodinového spánku.

Skúste si teraz na chvíľku odpočinúť a zaspomínať na ešte nie tak dávne týždne plné očakávania Vianoc s novým číslom GONG-u. Pokúste sa na minútku spomaliť a odtrhnúť oči od chemických vzorcov alebo matematických funkcií a začítať sa do sviežich a nostalgických stránok nášho školského časopisu.

Vaša (väčšinou satirická) šéfredaktorka Kika

THE LIGHT TRIP

Dňa 19.11.2019. sme sa zúčastnili akcie s názvom Light Trip, ktorá bola pokračovaním Dark Trip-u. Celý Light Trip sa niesol v duchu dôležitosti života. Pojednával o tom, že sa opláti žiť. Každý deň môžeme zmeniť životy ľudí, ktorých stretneme. Je dôležité rozhliadať sa okolo, pretože nikdy nevieme, kto potrebuje pomocť. Pán, ktorý nám o tom rozprával bol ten, čo pomoc potreboval. Keď bol na jednej techno párty, tak spolu so svojou priateľkou užili 2 dávky extázy. Mohlo to byť pre neho smrteľné, keby ho nevytiahol jeden pán a nezachránil mu život. Rozprával nám svoj príbeh. Mňa najviac zaujal príbeh Lacka, ktorý je v ústave pre postihnuté deti, pretože ho jeho rodina nechcela. Lacko chcel vidieť more a tento deň sa mu splnil. Videli sme video o jeho ceste.

Bol to veľmi dojemný príbeh. Počas celej akcie sme počúvali príbeh. Najprv sme začali Dark Tripom, z ktorého sme sa postupne dostávali do Light Tripu. Celé predstavenie bolo obohatené rôznymi scénkami s figurínami, potom vyjadrenie, čo jednotlivé scény znamenali. Mali sme aj možnosť pozrieť si video hudobnej skupiny, s ktorou spolupracuje. Videli sme ich veľmi pekne spracované vianočné video. Na konci celého predstavenia sme si mohli zatancovať na pódiu. Vďaka tomuto predstaveniu mali mnohí príležitosť prehodnotiť svoj pohľad na život.

Autor: Tatiana Ondrušová

IMATRIKULÁCIE

„V piatok budete mať imatrikulácie,“ povedal triedny a mne tak trochu stuhla krv. Očakávaním? Strachom? Sama neviem. Ale aj napriek zmiešaným pocitom a trošičku vystrašená tým, čo si pre nás tretiaci pripravili, som si (aj keď nakoniec v pondelok kvôli štátnemu smútku) razila cestu do školy v tematickom oblečení. Strach zo mňa však opadol hneď ako sme začali. Veď koniec koncov sa nemám čoho báť, je to len zábava. A samozrejme, že aj bola! Ani som nepočítala, koľko slz sa mi skotúlalo po líčach od smiechu. Som si istá, že nie som jediná! A čo na imatrikulácie tretiaci? Poďme sa na to pozrieť v rozhovore s Adamom Dudiakom a Viliamom Kublom z 3.C.

Tohtoročné imatrikulácie boli označené ako jedny z najlepších, aký z nich máte pocit vy?

Viliam: Boli fakt najlepšie.

Adam: Ja si tiež myslím, že nikto pred nami, aspoň čo sme my mali možnosť vidieť, nespravil väčšiu atmosféru a šou ako my.

Takže výsledok splnil vaše očakávania?

Adam: Áno.

Viliam: Áno, určite. Sme si vedomí samých seba, takže sme vedeli, že to bude super a aj to bolo super.

Ktorý moment z imatrikulácií vám najviac utkvel v pamäti?

Adam: Asi keď som vybehol hneď na začiatku spoza závesov a išiel som len čítať text, pri ktorom sa ani nemalo tlieskať a prečítal som dve vety a skoro spadlo gymo.

Viliam: Mne najviac utkvelo to, že sa tam tí dvaja borci, čo mali riešiť hudbu pobili a ten chalan prestrčil hlavu cez tú obrazovku a asi pol minúty čakali, lebo sa tam bili.

Vymyslieť tému je asi najťažšia časť prípravy, ako vám napadla práve téma televíznych programov?

Adam: Nám dvoch napadlo všetko. Proste ideš ráno v autobuse a hrá ti v hlave Despacito a spravíme z toho hit školy. Takže sa nedá povedať, ako to vzniklo, ono to proste vzniklo. Imatrikuly vznikli, najjednoduchšie

povedané tak, že prišla pani profesorka Chalupková a povedala, že máme urobiť imatrikulácie, my sme sa s Vilom bavili, že urobíme imatrikulácie a keď sa nás spýtali na tému, povedali sme, že urobíme telku.

Viliam: Musím dodať, že pri ďalšom procese sa zapájala celá trieda.

Adam: Áno, pomohli nám veľmi, ale prvotný nápad bol od nás dvoch.

Viliam: Potom sa už zapájali všetci, každý dal nejaké myšlienky.

A na záver, čo by ste nám povedali o svojich imatrikuláciách?

Adam: V porovnaní s našimi boli také priemerné. Bolo vidno, že dali do toho kus práce a venovali tomu čas, ale podľa mňa sme ich schovali.

Viliam: Boli, ale boli tiež dobré. Mali to tiež veľmi premyslené. Mali sme lepšie, ale prváci to vnímajú tak, že aj keby boli úplne o ničom, tak ten náboj, tú energiu vnímajú úplne inak, ako tí, čo to robia a tí, čo sa na to pozerajú. Pre prvákov sú tie imatrikulácie, ktoré prežívajú výnimočné, my sme mali veľmi dobré, ale na tie naše to asi nemalo.

Veľmi pekne ďakujem za rozhovor

Autor: Nikola Reisingerová

IMATRIKULÁCIE – BILINGVÁLNE ŠTÚDIUM

Každoročnou tradíciou na našej škole sú imatrikulácie. Stali sa jednou z ciest, ktorou prvákov prijímame medzi seba. Výnimkou nebol ani tento rok.

V októbri som mala možnosť byť jednou z diváčok tohto rituálu. Tohtoroční tretiaci sa nechali inšpirovať Harrym Potterom.

Výzdobou sa stali nápisy fakúlt, pripnutých na roletách či kostýmy samotných organizátorov, ktoré sa niesli v štýle originálnych uniforiem. Na malú chvíľu sa naša bilingválna sekcia stala Rokfortom, školou slávneho Harryho Pottera.

našich prváčikoch. Tieto pocity pomáhala dotvoriť hudba, púšťaná organizátormi a taktiež scény a video, ktoré boli pripravené a natočené špeciálne na túto príležitosť. Dokonca sme sa pri jednej z týchto scénok naučili, ako pomocou čarovného prútika donútiť metlu skočiť do otvorenej dlane, musíte ovládať svoje končatiny - predovšetkým pravú nohu a taktiež slovičko Hop.

Úlohy, prichastané na zasvätenie prvákov, bolo veľmi dobre pozorovať, ťažšie by už bolo niektoré z nich plniť. Jednou z prvých

Jedna z tretiačok sa stala legendárnou postavou Harryho Pottera. Zopár študentov mali taktiež možnosť stať sa porotcami, rozhodnúť o výhre jednej fakulty. Títo študenti boli vsadení do rol profesorov z Rokfortu, dokonca jeden mal tú česť stvárniť Dumbledora - najhlavnejšieho porotcu a taktiež "riaditeľa" Rokfortu. Aula v našej sekcii sa stala jedálňou, v ktorej boli víťan prváci Rokfortu a takisto aj tí naši.

Atmosférou, ktorá sa niesla pomedzi nás, sme dokázali nadobudnúť pocit, že sme jednými z vymyslených postáv pozorujúcich síce odlišný príbeh - príbeh o

úloh, na ktorých som sa veľmi dobre pobavila, bol spev. Každá fakulta mala možnosť vybrať svojho zástupcu v každej disciplíne. Jediným problémom bolo, že na každú ďalšiu úlohu ste sa, ako inak, presúvali Hop šup práškom. Niektorí z fakúlt alebo skôr ich oblečenie skončilo biele ako sneh.

Samozrejme, čo by to bola za súťaž, keby nebolo rozdeľovania bodov či ponožiek. Body prideliť porotcovia fakulte, ktorej zástupci najlepšie splnili danú disciplínu. Ponožky boli udeľované jednotlivcom či už za kreativitu, alebo za bonusové úlohy,

producentom bol záporák - lord Voldemort, ktorý si vyberal vyvolených.

Jednou z najlepších disciplín vôbec, bola tzv. módna prehliadka. Bola rozdelená do dvoch častí. V prvej časti medzi sebou súťažili prváčky, namalované prvkami. Tá, ktorá vyhrala, sa stala jednou z dvoch Miss krásy 2019. Druhá časť sa venovala oblečeniu prvkov a prváčok, oblečeniu, ktoré si vytiahli z kôpok, ktoré boli náhodne vysypané z tašiek. Jednými z najlepších modelov boli prváci, z ktorých niektorí naozaj vedeli ako odprezentovať niečo tak, aby to zaujalo. Pri tejto druhej časti však boli modelky či modeli fotení a komentovaní fotografom, ktorý úžasne dotváral celú Módnú prehliadku, akoby bola skutočná. Túto časť vyhrala prváčka, ktorá bola oblečená veľmi dobre na to, že v podstate nevedela, čo si vyberá. Inými slovami mala šťastie, ale táto disciplína bola skrátka o tom.

Jednou zaujímavou bonusovou úlohou bolo rozprávanie vtipov. V tejto úlohe mohli ponožku získať dobrovoľníci. Veľa ľudí prejavilo kreativitu, dobrovoľníčka patriaca do jednej z fakúlt povedala "intelektuálny" vtip dokonca k téme. Isteže získala ponožku.

V neposledom rade si zaslúži pozornosť aj kvíz, v ktorom boli otázky o škole alebo o Harrym Potterovi. Na môj údiv som sa dozvedela odpoveď na otázku, koľko okien má bilingválna sekcia. Správna odpoveď bola - môžeš si ich spočítať. Nikto však takto kreatívny nebol, a preto museli súťažiaci podstúpiť taký menší trestík za ich nevedomosť, nekreativitu. Potrestaním bolo vypitie jedného zo štamprlíkov v ktorom bolo naozaj hocičo.

Imatrikulácie skončili prehrou Slizolinu a výhrou Chrabromilu, klasikou. Dobro zvíťazí nad zlom, nič v zlom Slizolinčania. Odozvy všetkých prvkov boli taktiež pozitívne, takže myslím, že tieto imatrikulácie patrili k jedným z tých vydarenejších.

Taktiež by som sa rada poďakovala obom moderátorom, ktorí dodávali tomu ten pravý šmrnc, svojimi vydarenými komentármi a niekedy aj podpichovaním vždy v správnej chvíli.

Ešte raz, ďakujeme tretiaci za takúto nezabudnutelnú skúsenosť.

Autor: Viktória Škrobáková

O KVAPKÁCH A KÚSKU RÍMA

Novinkou v zozname krúžkov je tento rok aj latinčina, ktorá prilákala nielen adeptov na budúce povolanie lekára, ale aj milovníkov lingvistiky. O kvapkách, zvláštnych pádoch a spôsobe, akým hodina prebieha, mi referuje Henry z bilingválnej sekcie.

„Dvesto rokov pred Kristom vznikala klasická latinčina,“ vysvetľuje mi zapáleno. Tú sa však žiaci na krúžku neučia, jej novšia podoba je základom štúdia medicíny na vysokých školách. Aj preto na krúžok chodia najmä záujemcovia hlásiaci sa na lekárske fakulty. Pravdou ostáva, že študenti z bilingválnej sekcie sa už s týmto jazykom mohli stretnúť počas hodín biológie, kde sa učí väčšina odborných názvov v latinčine (angličtina má biologické odborné názvy prebrané z latinského jazyka, po anglicky sú väčšinou iba všeobecné, „každodenné“ názvy). Výhodou krúžku latinského jazyka je však jej možnosť všeobecne tento jazyk pochopiť, a to hlavne z hľadiska skloňovania a iných „bonbónikov“, ktoré nemožno nájsť v iných jazykoch.

Vedenie krúžku má na starosti pani profesorka Marcela Makuchová, ktorá má latinčinu priamo vyštudovanú a učila ju aj študentov z Nórska alebo študentov lekárskej fakulty v Martine. „Učí po anglicky,“ hovorí Henry, čo môže byť pre

niektorých strašiakom, ale ako dodáva: „Zložitejšie látky a skloňovania samozrejme vysvetľuje po slovensky, aby sme to ľahšie pochopili.“ Žiaci dostávajú pracovné listy na precvičovanie, ktoré sú prefotené z odborných kníh alebo skrípt pre vysokoškolákov.

A čo je na latinčine iné ako na iných jazykoch? Henry má na to jednoduchú odpoveď: „Ablatív. Je to pád typický pre latinčinu, niečo ako mix lokálu a inštrumentálu. A taktiež časovanie sloviess.“ Krúžok začína učením sa časovania. Na začiatok sa treba naučiť vzory, ktoré obsahujú aj tvary pre činný a trpný rod. Okrem toho sa musíte naspamäť naučiť pády pre singulár aj plurál.

Každý, kto sa niekedy učil nejaký jazyk, mi isto bude pritakať, že treba byť vytrvalý. Túto dôležitú vlastnosť vyjadruje aj motto krúžku, ktoré sa žiaci naučili ako úplne prvú vec v latinčine. „GUTTA CAVAT LAPIDEM NON VICED SAEPE CADENDO,“ napíše mi Henry na papier, pretože sa to troška odlišne vyslovuje ako v písanej podobe. Znamená to: „Kvapka prehlbuje kameň nie silou, ale častým kvapkaním.“

Ak vás zaujal tento pozoruhodný jazyk, určite sa pridte pozrieť do budovy bilingválnej sekcie. Krúžok je nultú hodinu každú stredu a piatok. Skúste objaviť čaro tohto starého a stále relevantného jazyka.

Autor: Kristína Koblková

SLNIEČKO

Každý rok študenti z nášho gymnázia idú do ústavu Slniečko v Ošadnici pripraviť pacientom Mikuláša pod vedením pani profesorky Krellovej. Tento rok sa tak udialo 5. 12. 2019. Pacienti v tomto ústave sú síce dospelí, ale väčšina z nich je na úrovni dieťaťa. Je to každoročná tradícia a preto tento rok nebol výnimkou. Vďaka štedrosti študentov tam nešli s prázdnyimi rukami, podarilo sa im urobiť 50 mikulášskych balíčkov a vyzbierať 5 plných vriec hračiek. Pacienti sa na to tešia dopredu. Je to zážitok tak pre nich, ako aj pre študentov. Študenti si s pani profesorkou pripravujú program, vždy zaspievajú nejaké koledy. Pacienti majú taktiež každoročne pripravený krátky program. Na záver prichádza Mikuláš. Študenti rozdávajú balíčky a hračky. Tento rok však svoju návštevu ozvláštnili a chodili po oddeleniach ťažšie chorých pacientov, ktorí nemohli prísť na program. Keďže je to každoročná tradícia, pani profesorka tam plánuje ísť aj budúci rok. Najdôležitejšie je, že nemôžeme zabúdať na týchto ľudí, ktorí nemajú také šťastie ako my ostatní. Je to veľmi úžasná vec, že niečo takéto vôbec vzniklo. Pani profesorka Krellová je koordinátorkou pre charitatívne podujatia, ktoré sa konajú na našej škole. Organizuje rôzne akcie aj pre nevidiacich, ale aj pre domov dôchodcov. Pre spomínaný Ústav Slniečko plánuje aj akciu na medzinárodný deň detí.

Autor: Tatiana Ondrušová

VIANOČNÉ TRHY VO VIEDNI

Jednou z tradícií na našej škole je návšteva Viedne počas predvianočného obdobia. Tento zážitok môžete absolvovať ako tretiaci. Cieľom tejto exkurzie je zlepšenie nemeckého jazyka u študentov nášho gymnázia.

Tento rok sa cestovalo do Viedne 12.12. Prvá zastávka bola v čokoládovni Hauswirth Kitsee. Na prvý pohľad by ste si povedali, aká obyčajná chalúpka. Už na ten druhý by ste si všimli zástupy ľudí, čakajúcich na povolenie vojsť dovnútra. Neostane vám nič iné, ako sa k nim pridať. Našťastie sa zástup pohyboval rýchlo a onedlho ste sa ocitli v budove preplnenej čokoládou. Skôr ako vaše oči stihnú všetko zaregistrovať, váš nos to spraví za ne. Tolko úžasných vôní pokope neucítite len tak hocikde. Napriek tomu, že obchod bol preplnený, vynahradením boli vzorky všetkých typov čokolád zadarmo. Samozrejme ak ste si niektorú obľúbili, čo bolo dosť pravdepodobné, mohli ste si ju kúpiť za celkom primeranú cenu.

Druhou, ale tiež nezabudnuteľnou, atrakciou bol Palác Belvedere. Mali sme možnosť pozrieť si aj výstavu a vnútro paláca. Ako všetky takéto pamiatky, aj táto mala svoje čaro a šarm. Tento zážitok len umocňovali obrazy rozvešané po stenách. Dokázalo to vo vás vyvolať veľmi silný zážitok. Zaujímavým detailom boli zrkadlá, ktoré odrážali celú miestnosť.

Okolo tohto paláca boli malinké vianočné trhy, ktoré boli určené hlavne pre hladošov, gurmánov keďže väčšina stánkov ponúkala jedlo. Na druhej strane tam ale bola možnosť kúpy magnetky či iného suveníru.

Poslednou, pre mňa najkrajšou, zástavkou bol zámok Schönbrunn. Bola to mohutná stavba s osobnosťou, ktorá bola obklopená Schloosspark Schönbrunn, čo boli obrovské záhrady, v ktorých sa nachádza aj labyrint, ktorý však už bol neprístupný verejnosti. Okolo tohto zámku boli vianočné trhy, kde sme mali možnosť si kúpiť hocičo. Od jedla až po snehové gule.

Veľký dopyt zažili zemiakové lupienky (vyrábané pred vašimi očami), ktoré snáď ochutnali všetci účastníci exkurzie.

Chutili naozaj veľmi dobre. Ibaže tento pokrm nechutil až tak dobre v takej zime, a preto, že bolo veľmi málo stolov s ohrievačmi, sa to začínalo podobať tlačenicí v čokoládovni.

Atmosféra na trhoch bola veľmi vianočná. Z každého rohu sa ozývali vianočné koledy a ľudia boli na seba nezvyčajne milí. Výzdoba už len dotvárala túto atmosféru.

Čo sa cien týka, samozrejme, neboli najnižšie, ale ani tá kvalita nebola najhoršia. Preto je to na vás, či miniete alebo ušetríte.

Kvôli atmosfére, pamiatkam, jedlu, Viedni samotnej odporúčam zúčastniť sa tejto exkurzie.

Autor: Viktória Škrobáková

VIANOČNÁ AKADEMIA

Veselé Vianoce a šťastný nový rok! Toto želanie neobišlo ani naše gymnázium, a to hlavne na Vianočnej akademii, ktorá sa uskutočnila 20.12. 2019. Keď sa povie Vianoce, každý z nás si určite predstaví niečo výnimočné, niečo, na čo sa môže tešiť. Vytúžený odpočinok, rodinná pohoda pri rozprávkach a koláčikoch, v posteli či na gauči pri praskaní ohňa v krbe. Hreje ma už len tá predstava, aj teba, však? Prečo by sa táto atmosféra nedala „nafingovať“ aj v škole? Že sa to nedá? Že predstava o Vianociach sa s tou o škole nedá sklbiť? Ach, nepodceňujte gymo! Vianočná akadémia, to je oddych i pohoda, rozprávky nahradil kreatívny program vytvorený žiakmi a gauč stoličky v aule. No vidíš, že sa to dá! Je príjemné občas aj v škole odstrihnúť stres a nadýchnuť sa omamnej vône Vianoc. A spojiť to s ukážkou talentu či kreativity? Ešte lepšie. Žiaci každej triedy predviedli svoj program, vypočuli si višňovačky i nový hit našej školy,

pozreli si vtipné scénky či tance. Tam to samozrejme nekočí. Prišiel čas na obdivovanie pestrých, vyzdobených stánkov, ktoré si žiaci pripravili. Príjemné ukončenie kalendárneho roka na škole, nemyslíte? Ja som si svoju prvú Vianočnú akadémiu na gyme veľmi užila a viem, že nie som jediná. Tak zase o rok!

Autor: Nikola Reisingerová

CHRISTMAS PARTY

Vianoce. Obdobie, vďaka ktorému máme celkom dlhý oddych od nášho štúdia. Každý rok sa deň pred začiatkom týchto prázdnin usporadúva Vianočná akadémia alebo teda Christmas party.

Všetci študenti sa zídu a pozerajú na vystúpenia, ktoré si oni sami pripravujú. Pravidlá neurčujú počet vystupujúcich či vykonávanú aktivitu, a preto sme zaujatí rôznorodými nápadi študentov.

Každoročne program začína príhovorom našej pani riaditeľky. Ani tento rok nebol výnimkou.

Otváracie vystúpenie tentoraz patrilo najstarším študentom. Pomedzi vystúpenia sme taktiež mohli sledovať rôzne disciplíny, ktoré boli pripravené pre zabavenie divákov. Z každého ročníka bolo vybraných pár jedincov, ktorí či už chceli, či nie museli tieto disciplíny splniť. Samozrejme ako odmenu za účasť dostali nejakú tu maličkosť pre potešenie.

Čerešničkou na torte bol spev prvkov. Každoročnou tradíciou je, že vystúpenie

prvkov pozostáva z ich spevu, niektorí prváci sú ale takí kreatívni, že k spevu pridali aj scénu či tanec.

Vianočná akadémia - Christmas party je veľmi pekný zvyk, ktorý by sa mal ešte dlho zachovať na našej škole. Utužuje vzťahy, pomáha spoznávať nových ľudí či len pomáha uvedomiť si, s kým vlastne zdieľame učebne.

Taktiež rozvíja spoluprácu každej jednej z tried. Veľmi veľa námahy dá študentom byť kreatívni, vôbec niekoho donútiť obetovať svoj voľný čas po škole, a v neposlednom rade postaviť sa pred všetkých, a vystúpiť.

Vianoce sú však predovšetkým o zábave, a preto hneď po ukončení toho, čo si pripravili študenti, nasledovala "diskotéka" aspoň na bilingválnej sekcii, avšak už po chvíli sa do auly dostavili aj študenti z dolného gymnázia.

Vianočná akadémia každoročne utužuje vzťahy, aj nás učí spolupráci.

Autor: Viktória Škrobáková

PRI HUDBE VŽDY POOKREJE DUŠA ...

V minulom čísle ste si mohli prečítať o zbierke Biela pastelka, ktorá sa na našej škole každoročne teší veľkej podpore. Naši študenti však idú ešte ďalej, za hranice školských múrov, a svoju pomoc nevidiacim sprostredkujú výnimočným spôsobom – hudbou. Aj tento rok sa uskutočnilo špeciálne podujatie k príležitosti Dňa nevidiacich, v rámci ktorého podarovali študenti kúsok zo seba. 12. november 2019 bol tým dňom D.

O desiatej hodine ráno sa v Kultúrnom dome v Čadci pousádzali poslední poslucháči a nechali sa unášať príjemnými tónmi klavíra Lenky Mravcovej z II.G. Veľa návštevníkov bolo dojatých harmonickými hlasmi Eriky Urbánkovej a Nadeždy Podmanickej. Nechýbal ani už tradičný „kysucký“ sprievod heligónky. Čisto ženskú zostavu doplnal umelecky naladený Martin Vrúbel z III.D. Ich program unikátne prepájal moderné umenie s folklórnymi prvkami, aby tak vyjadrili úctu k národnému a sčasti aj regionálnemu dedičstvu.

Tento kultúrny zážitok, za ktorý sú prítomní neskutočne vďační a každý rok si ho nevedia vynachváliť, sa

uskutočňuje pod záštitou Únie nevidiacich, zodpovednej aj za vyššie spomenutú Bielu pastelku. Pozvanie prijal aj primátor mesta Čadca Milan Gura, ktorý vo svojom krátkom príspevku nezabudol poukázať, že hendikep nijako nemení výnimočnosť človeka. S poďakovaním pani Mravcovej v mene organizácie Únie nevidiacich si naši mladí umelci odnášali aj nezabudnuteľný potlesk ľudí, ktorí ich síce nemohli vidieť, ale ich krásu duše spoznali v jedinečnej hudbe.

Autor: Kristína Kobolková

J.G. TAJOVSKÝ V ŠKOLSKEJ KNIŽNICI

Znakom, že našej škole a všetkým študentom v nej naozaj záleží na ľuďoch v zlej životnej situácii, ktorá, bohužiaľ, nemusí byť len krátkodobá, je každoročná akcia „Biela pastelka“. Táto akcia sa uskutočňuje každý september, je určená na pomoc nevidiacim a slabozrakým a v rámci nej sa jeden deň na našom gymnáziu koná zbierka, do ktorej môžete prispieť ľubovoľnou čiastkou. Tento rok ste sa mohli do zbierky zapojiť 19. septembra a podporiť tak tých, ktorí azda nemajú ani potuchy, ako vyzerá obloha...

Tento rok sme na Gymnázii Jozefa Miloslava Hurbana toto každoročne úspešné podujatie organizovali práve my, študenti Septimy A. Program pre každú triedu sme začali krátkou ale zaujímavou prezentáciou o živote a tvorbe spisovateľa Jozefa Gregora Tajovského. Aktivity boli rozdelené do dvoch skupín tak, aby si každá veková skupina prišla na svoje. Pre mladších študentov Prímy a Kvarty A sme pripravili aktivitu s názvom "Hľadačky". Ich úlohou bolo zodpovedať na otázky o Jozefovi Gregorovi Tajovskom pomocou šifier, ktoré mali poschovávané v rôznych knihách po celej knižnici. Po nájdení súradníc, umiestnenia šifier, im ostávalo už len rozšifrovať danú odpoveď pomocou šifrovacej tabuľky. Tí, ktorí boli najrýchlejší, od nás dostali sladkú odmenu a zaujímavú knižku. Pre starších študentov II. D, Kvinty A a I. G triedy bola pripravená interpretácia diela Statky-zmätky. Pozostávala z

priradovania rodinných vzťahov zážitkovou formou pomocou krátkych scénok, v ktorých žiaci využívali vlastnosti postáv z diela a aplikovali ich v každodenných situáciách. Úlohu pochopili veľmi kreatívne a mnohé vymyslené situácie a scény nás pobavili. Najkreatívnejšia skupina bola ocenená. V závere sme ukázali správne znenie diela stvárnením krátkej divadelnej ukážky "Pytačky" v dobových kostýmoch. Veríme, že sa všetci účastníci bavili aspoň tak, ako my organizátori a odniesli si z tohto dňa čo najviac. Ďakujeme za organizačnú spoluprácu Mgr. Zuzke Strakovej a tešíme sa na ďalšie zaujímavé podujatie v školskej knižnici.

Autor: Sára Mravcová

DOBROVOL'NÍCTVO

Európsky zbor solidarity sa zameriava na podporu solidarity v európskej spoločnosti. Podporuje zapájanie mladých ľudí a organizácií do dostupných a kvalitných činností. Mladí ľudia majú príležitosť pomáhať pri riešení náročných situácií naprieč Európou. Na portáli Európskeho zboru solidarity sa môžu zaregistrovať záujemcovia vo veku 17 až 30 rokov. Organizácie, ktoré majú prístup k databáze, môžu vyzvať zaregistrované osoby vo veku 18 rokov a viac, aby sa zúčastnili na projektoch týkajúcich sa solidarity. Mladí ľudia sa môžu zaregistrovať na portáli Európskeho zboru solidarity a vyhľadať si príležitosti. Skupina mladých ľudí alebo organizácia v ich mene môže v stanovených termínoch požiadať o financovanie projektu v oblasti solidarity. Vyžaduje sa, aby organizácie podieľajúce sa na dobrovoľníckych činnostiach, stážach a pracovných miestach Európskeho zboru solidarity získali označenie kvality. Ktorákoľvek verejná alebo súkromná organizácia z členského štátu Európskej únie, ktorá je držiteľom označenia kvality, môže predkladať žiadosti o financovanie v rámci stanovených termínov pre dobrovoľnícke činnosti, stáže a pracovné miesta. Žiadosti treba predkladať prostredníctvom online formulárov národnej agentúry v krajine, v ktorej sídli žiadajúca organizácia. Individuálne dobrovoľníctvo umožňuje mladým ľuďom podieľať sa na každodennej práci organizácií počas 2 až 12 mesiacov a v niektorých prípadoch 2 a viac týždňov. Účastníci môžu dobrovoľne pracovať v zahraničí alebo v krajine svojho bydliska na projektoch, ktoré sa vzťahujú na širokú škálu tém, ako je sociálne začleňovanie, životné prostredie, kultúra a iné. Tímy dobrovoľníkov sú skupiny 10 až 40 mladých ľudí z najmenej 2 rôznych krajín, ktoré sa spoločne podieľajú na

dobrovoľníckych činnostiach počas 2 týždňov až 2 mesiacov. Účastníkom sa uhrádzajú cestovné náklady na ubytovanie a stravovanie. Dostávajú aj malý príspevok na osobné výdavky. Stáže sa považujú za odbornú prax na plný úväzok a trvajú od 2 až 6 mesiacov.

KRAJSKÝ STREDOŠKOLSKÝ PARLAMENT (ZA)

- športové aktivity na stredných školách
- prednášky pre mladých na aktuálne témy
- podpora žiackych školských rád

Kontakt: kovacovicova.dominika@gmail.com

SYTEV (KNM)

- YČČko - mládežnícka klubovňa
- Mestský mládežnícky parlament KNM
- Komisia školstva a mládeže KNM
- prieskumy potrieb mladých ľudí
- workshopy a vzdelávania pre mládež
- Hug Day, World Cleanup Day
- informačné služby, dobrovoľnícke projekty a výmenne pobyty pre mládež

Kontakt: www.sytev.sk,
lukas@sytev.com

RADA MLÁDEŽE ŽILINSKÉHO KRAJA (ZA)

- Olympiáda žiackych školských rád
- zastupovanie záujmov mládeže na VÚC
- oceňovanie aktívneho občianstva a ľudskosti
- vzdelávanie koordinátorov a členov žiackych školských rád, obecných rád mládeže a mestských mládežníckych parlamentov
- akreditované vzdelávanie „Lektor vzdelávacích aktivít pre participáciu mládeže“
- vzdelávanie „No hate“ (proti nenávisťi)
- sietovanie subjektov a spolupráca s obcami

Kontakt: www.rmzk.sk, rmzk@rmzk.sk

Účastníci rozvíjajú svoje osobné, vzdelávacie, sociálne, občianske a profesionálne zručnosti. Pracovné miesta sa považujú za prácu na plný úväzok a trvajú od 3 do 10 mesiacov. Vypláca ich organizácia zamestnávajúca účastníka. Stáže a pracovné úlohy sa vykonávajú v krajine bydliska účastníka alebo v zahraničí. V prípade, že sa vykonávajú v zahraničí, účastníci dostávajú malý príspevok na uľahčenie presťahovania a usadenia sa v cudzej krajine. Účastníci dobrovoľníckych činností, stáží a pracovných úloh získajú online jazykovú podporu, odbornú prípravu a mentorstvo. Uhrádzajú sa tiež ich cestovné náklady na prepravu na miesto konania projektu a z neho. Na

dobrovoľníckych činnostiach sa môžu zúčastniť ľudia vo veku 18 až 30 rokov a organizácie z týchto zúčastnených a partnerských krajín:

- členské štáty Európskej únie
- Turecko
- Lichtenštajnsko, Island, Nórsko
- Albánsko, Azerbajdžan,
- Bielorusko, Gruzínsko, Moldavsko ,
- Ukrajina
- Alžírsko, Egypt, Izrael,
- Jordánsko, Libanon, Líbya, Maroko,
- Palestína, Sýria, Tunisko
- Ruská federácia

Autor: Tatiana Ondrušová

CENTRUM PRE PODPORU NEFORMÁLNEHO VZDELÁVANIA (PO)

- „Kritické myslenie v praxi“ - workshopy na tému kritické myslenie a nenávisťné prejavy na internete

Kontakt: www.cenef.sk, lubos@cenef.sk

KRAJSKÝ STREDOŠKOLSKÝ PARLAMENT (PO)

- workshopy pre mladých
- raňajky so županom

- Konferencia pre žiacke školské rady
- sietovanie žiackych školských rád

Kontakt: www.rmpk.sk, sppsk1719@gmail.com

ŠVÁBY V AKCII

- sídliskový festival športu a umenia, participácia mladých na živote komunity

Kontakt: [f Šváby v akcii](https://www.facebook.com/svabyvakkcii), svabyvakkcii@gmail.com

RADA MLÁDEŽE PREŠOVSKÉHO KRAJA (PO)

- simulované voľby, letná škola pre mládež
- program „imProve“ - osobnostný rozvoj študentov stredných škôl
- akreditované vzdelávanie

„Koordínátor žiackej školskej rady v praxi“
- zastupovanie záujmov mládeže na VÚC
- sietovanie mládežníckych organizácií
- medzinárodné výmeny

- semináre, workshopy, teambuildingy, vzdelávania a konferencie pre členov žiackych školských rád, obecných rád mládeže a mestských mládežníckych parlamentov

Kontakt: www.rmpk.sk, rmpk@rmpk.sk

PATRIK HYLL A MANAŽÉRSTVO

V každom čísle sa vám pokúšame sprostredkovať zaujímavý príbeh našich šikovných a nadaných študentov. Tentokrát sme sa porozprávali s Paťom Hyllom z bilingválnej sekcie, ktorý nám prezradil, ako funguje ERASMUS+ a prečo je dobré sa podobných projektov zúčastniť.

R: Ako si sa dostal k práci v SYTEV-e? Prečo si sa tam rozhodol pracovať ako projektový manažér?

Patrik: Dostal som ponuku a prijal som ju (zasmeje sa). Chcel som niekde pracovať a zapáčilo sa mi, čo robí organizácia SYTEV počas jedného projektu v zahraničí. Neskôr som sa stretol s jej riaditeľom, ktorý mi dal ponuku na koordináciu medzinárodných výmen a písanie nových projektov. Vtedy som ešte nevedel, čo to vlastne projektový manažment je. Myšlienka sa mi však celkovo páčila, a tak som tú ponuku prijal.

R: Aká je náplň takej profesie, akou je projektový manažment?

Patrik: Náplňou mojej práce bolo vyslať účastníkov na zahraničné výmeny. Čiže dajme tomu bol nejaký projekt v zahraničí (napríklad teraz máme EKO projekt v Portugalsku) a ja som mal za úlohu nájsť účastníkov a vysvetliť im, ako sa tam dostanú, čo tam budú robiť, kúpiť im letenky, zaobstaráť spôsob dopravy a nejako ich koordinovať a dohliadať na nich (a na ich bezpečnosť). A potom, keď z tohto projektu prišli, zistiť, čo sa naučili, kde boli, čo tam robili a propagovať ich mobilitu.

R: Aký je cieľ takýchto projektov? V čom vidíš ich prospešnú stránku pre mladých ľudí?

Patrik: Cieľom projektov ERASMUS+ a celkovo mládežníckej mobility je posilňovať vzťahy medzi rozličnými kultúrami, umožniť ľuďom v Európe cestovať a vzdelávať sa v zahraničí, čiže

stretnúť sa s inými kultúrami, prekonať isté kultúrne rozdiely. Každý projekt je zameraný na nejakú tému, takže účastníci sa neformálne vzdelávajú, to znamená, že sa nielenže učia, ale aj si skúšajú rôzne veci. Často čelia niečomu rozdielnemu, na čo musia reagovať a vytvoriť si o tom názor. A keďže svet speje ku globalizácii, myslím si, že toto je dôležité – cestovať, spoznávať nové veci.

R: Čo všetko organizácia SYTEV zabezpečuje? Venuje sa SYTEV aj iným aktivitám okrem ERASMU?

Patrik: SYTEV založil stredoškolač, ktorého škola nebavila. Máme veľa aktivít na lokálnej, celoslovenskej aj medzinárodnej úrovni. Na tej lokálnej sa venujeme mládežníckemu centru, kde môže ktokoľvek prísť zahrať si spoločenské hry či si pozrieť nejaký film. Niekedy tam mávame prednášky,

podujatia a tak ďalej. Robíme aj veľa akcií u nás v meste (Kysucké Nové Mesto, pozn. redak.). Pred nedávnym sme mali zaujímavé podujatie, v rámci ktorého sme na námestí namalovali šachovnicu a vytvorili šachové figúrky. Teraz máme v Kysuci dvoch dobrovoľníkov z Estónska, ktorí nám pomáhajú s našimi aktivitami. Máme rôzne typy vzdelávacích aktivít na témy ako „Naštartuj svoju kariéru!“, „Pod’ do podnikania!“ – tieto výzvy vyhlasuje ministerstvo školstva. Na celoslovenskej úrovni máme program „Show Your Talent“, v ktorom sa snažíme pracovať so stredoškólkami a naučiť ich základy projektového manažmentu, design thinking, aby si aj oni mohli vyskúšať zorganizovať niečo vlastné. Na medzinárodnej úrovni sú tu programy typu ERASMUS+, ale aj iné, ako napríklad Vyšehradský medzinárodný fond. Teraz aktuálne pracujem preň a píšem projekty pre ERASMUS+, takže som sa akoby posunul o stupeň vyššie.

R: Ak by som sa chcela prihlásiť na ERASMUS, čo všetko pre to musím urobiť? Existuje vôbec nejaká šanca, že ma na sto percent prijmú?

Patrik: No tak... asi úplne prvým krokom je mi napísať (smiech). Ja ti

pošlem ponuky, aké práve máme (ponuky zverejňujeme aj na našom Facebooku). Máme aj facebook bota, ktorého som vytvoril, takže ak napíšeš cez FB stránku, tak ti budú chodiť upozornenia o nových projektoch cez Messenger. Na každý projekt sa treba prihlásiť a napísať motiváciu, tvoje skúsenosti...

R: Takže tím myslíš, že mám napísať motivačný list?

Patrik: Je tam – v desiatich vetách opíšeš, prečo sa chceš zúčastniť tohto projektu, prečo ťa zaujala jeho téma. A ak to napíšeš pekne a ešte si na ERASME nebola, máš veľkú šancu, že sa na ten projekt fakt dostaneš, pretože projektov máme mnoho a snažíme sa vybrať ľudí, ktorí na žiadnom projekte ešte neboli. Účastníkov pribúda – ročne máme asi 170 nových ľudí, ktorí sú na projektoch.

R: Čo všetko SYTEV v najbližšej dobe chystá? Rysujú sa na obzore nejaké zaujímavé nové akcie a projekty?

Patrik: Sme prerozdelení na rôzne sekcie, preto je to ťažké povedať, ale môžem ti načrtnúť, čo sa chystá v mojej sekcii – ERASMUS+. Chystáme mládežnícku výmenu na Slovensku, ktorá bude v spolupráci s Obchodnou akadémiou Dušana Metoda Janotu. Ďalej akciu na tému „Zero Waste“ v Terchovej, kde bude dokopy päť krajín. To sú moje dva projekty, ktoré som napísal. Ďalej pripravujeme veľa mládežníckych výmen a tréningových kurzov do zahraničia (Portugalsko, Turecko, Chorvátsko, Srbsko, Poľsko). Na lokálnej úrovni sú to celkom stále podujatia, ktoré súvisia s mládežníckou klubovňou. Alebo môžem spomenúť „Language Coffee“ s našimi dobrovoľníkmi z Estónska.

R: Spolupracuješ aj s inými organizáciami, ktoré sa venujú podobnej činnosti ako SYTEV?

Patrik: No jasné, pri každom projekte musíme s niekým spolupracovať, takže ak mi povieš krajinu, ja ti poviem, akých tam máme partnerov. Momentálne vedieme spoluprácu na našich dvoch projektoch týkajúcich sa ERASMU s dvoma stálymi partnermi – jedno je

mesto Diyarbakir na juhu Turecka a druhým je teta Ivana zo Srbska (to je moja kamarátka) a ešte s Renatom z Portugalska. V rámci Vyšehradského medzinárodného fondu sme spolupracovali aj s Úradom civilného inžinierstva v Macedónsku. Všetko je to o partneroch.

R: Predstav si, že by ťa niekto popýtal o radu, ako sa stať manažérom. Čo by si mu poradil? Aké vlastnosti by mal mať manažér podľa teba?

Patrik: Nepovažujem sa za veľkého manažéra. Veľmi sa mi páči citát pani profesorky Štrbákovej: „Dobrý manažér musí vedieť „zmanažovať“ seba.“ A aké by mal mať vlastnosti? Podľa mňa by mal vedieť vystúpiť z davu a nestať sa ovcou. Mať nejaké originálne myšlienky a ísť si za nimi. Nebáť sa sklamaní, ktoré nastane (veľakrát aj v mojom osobnom živote nastalo, aj čo sa týka mojej podnikateľskej kariéry), ale tak... keď sa to prekoná... za horizontom je krajšie.

R: Čomu sa ešte venuješ vo svojom voľnom čase? Tuším často cestuješ. Aké miesta si už navštívil?

Patrik: Mám priateľku (usmeje sa), to je celkom náročné na čas... Nemám veľa voľného času, keďže chodím do školy, pracujem, popri tom ešte podnikám, snažím sa tak byť samostatný a aj zarábať. Zvykol som si na to, že mám príjem, neviem si predstaviť, že by to tak nebolo. Chodím rád von, na turistiku (teraz chodievam s Estóncami zo SYTEV-u), hrávam biliard, začal som cvičiť. Čo ešte... A cestujem. Keď mám čas, tak cestujem. Najvýchodnejšie som bol v Gruzínsku, teda nie, v Arménsku, najzápadnejšie na Kanárskych ostrovoch, cez leto idem do Ameriky a Mexika, pracujem v Srbsku. Štyrikrát som bol v Macedónsku, tam som pracoval. Najsevernejšie som bol v Nórsku, najjužnejšie v Maroku.

R: To si aj tak spisuješ, že presne vieš, kde si bol najjužnejšie? (smiech)

Patrik: Ehm... mám cieľ prejsť do svojich 21 rokov tridsať krajín a ešte mi zostáva... asi 6. Pravdepodobne sa mi to nepodarí, ale myslím si, že to ostane na takých 28. Tak uvidím. Veľmi rád

stopujem. Podľa mňa kto nestopoval, ten ani poriadne necestoval.

R: Už vieš, čomu sa budeš v budúcnosti venovať? Pôjdeš týmto manažérskym smerom alebo ťa zlákalo niečo úplne iné?

Patrik: Už som vedel asi deväť rokov, že pôjdem študovať informatiku. Potom sa to zmenilo v poslednom ročníku na strednej. Ale... chcem študovať informatiku v spojení s projektovým manažmentom.

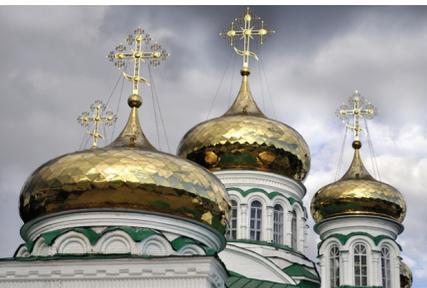
Ďakujeme za rozhovor :)

Autor: Kristína Koblková

PREDSLOV K CIEĽU CUDZOJAZYČNEJ PRÍLOHY

Toto číslo školského časopisu Gong je obohatené o novú sériu – alebo presnejšie povedané prílohu, ktorá je, ako ste si už mohli všimnúť z nadpisu, cudzojazyčná. Prečo pridávame články a tvorbu aj v iných jazykoch ako je len ten náš materinský? Odpoveď je celkom jednoduchá – naše gymnázium kladie veľký dôraz na výučbu cudzích jazykov, a to nielen z pohľadu bilingválnej sekcie, ale aj celkového učebného procesu. Môžeme sa učiť angličtinu, ale aj nemčinu, francúzštinu alebo ruštinu. A predsa sa hovorí: koľko jazykov vieš, toľkokrát si človekom. Na chvíľku Nemcom, potom zasa Angličanom, možno nie rodeným, ale všetci sa isto zhodneme, že nám cudzinec lepšie rozumie v svojom jazyku. Niektoré jazyky majú unikátnu schopnosť popisovať slovami javy a situácie, na ktoré je naša slovenčina príkrátka.

A ak vás už žiaden môj doterajší argument nemal šancu odzbrojiť, nakoniec uvádzam ten najsilnejší – komunikáciu. Vyjadrovať sa (najlepšie spisovne a správne gramaticky, samozrejme) v cudzom jazyku nám umožňuje vytvoriť si s druhým človekom zvláštne puto, ktoré sa môže nadviazať len takouto komunikáciou. Človek sa nielenže niečomu novému priučí, ale ostane v ňom akási stopa úspechu, že predsa len pochopil to, čo sa mu ten druhý snažil po celý čas vysvetliť a v slovenčine by to išlo len zriedkakedy v danej situácii.

Navýše, ak natrafíte na článok v inom jazyku, aký sa učíte alebo akému rozumiete, nie je nič jednoduchšie ako vstať a opýtať sa spolužiaka, ktorý ho dokáže prečítať (z toho dôvodu nie sú pri článkoch uvádzané preklady). Náš časopis nechce rozdeľovať a vytvárať skupinky osamelých „jazykojazdcov“, naopak chce spájať a posunúť vašu cestu možno aj k tomu spolužiakovi, ktorý sedí ticho sám v lavici, ale vie perfektne po rusky.

Nadviazať kontakt. To je údel Gongu, aby prenášal ľudské spojivá svojimi zvukovými vlnami vpred.

Šéfredaktorka Kristína Koblková

CHRONICLES OF KYSUCE (not what it seems)

“New day, new opportunities,” claimed one of the newspapers’ headline from the pre-nuke era. I used to laugh at this, since nowadays it would imply another fact: “New day, last opportunity,” because it perfectly summarizes the whole world these “wonderful” days. Wonderful, except for totally burned and unsafe lands out there. Nice, apart from radiation and the weirdest creatures haunting most people’s dreams at nights. Gorgeous, but if my grandma finds out about stealing her husband’s handwritten book of all anomalies from the outside world of my homeland Kysuce, she will torture me by forced watching of soap operas from 50s of last century. And believe me, NOTHING is worse than that.

Out of all my family members, only one man was brave enough to explore the world outside of fallout shelters. My granddad, obviously, otherwise I wouldn’t hold his diary of monsters and other funny things he encountered during his crazy trips. He was a nuclear engineer, oddly enough. But he ain’t see that coming, whatsoever.

In this world of having less than it would be really possible to live off, I desperately need to make use of this almost magical book. Many of those monsters are perceived, at least by me, as extremely useful. I know my mom won’t be happy with my escape from our block, but we were there for two hours last week with my school, so can’t see any danger by that point.

Oh yes, and I am also going to look for inevitable by looking for the Snowhedragon, which was scored by my granddad with 8 of out 10 on his “killing spree” scale. Evidently, no worries.

And I won’t bake another cake for my sister’s birthday, my gosh!

I deliberately open the main door, leading to the shared hall of three hundred fallout shelters. Hustle and bustle is starting to slowly tear my ears, because the men responsible for building this complex under the town of Čadca, must have lost their minds, since no one would have projected this with insane reflecting-sound floor! Everyone was given a special protection in form of three-paired-headphones. I won’t say

why. It's disturbing after all. My road to burning lands outside begins with heading towards the main lift in the complex. It is basically changed every half of a year, thanks to delicate gear powering the whole system, which gets broken very often. Since I am still an adolescent, it will be hard to get through guards scanning the floor on end. But nobody cares about a little boy making its way who knows where, and maybe he's an orphan and everyone is nearly at their wits' end.

"Where are you going, young man?" And then there are those who just cares, because they have to. No panic, no riots, sweet home under the shadowy shelters, my friends. "Well..." I am trying to make a perfect excuse, absolutely sure, I am going to be sentenced to solitary confinement either way, but the guard is just asking me for my identification. After controlling the information drawn out of my chip hiding right under my radius bone, he smiles with friendly approach. "Yeah boy, better stay away from the ground today. Tomorrow, you're having the appointment with the doctor, you know they hate curing those who may have avoided the thread just before getting the right vaccine." "Yeah, but the teacher, Mr. Ránsky, sent me to the second floor for papers with calculating functions, you know, that hard stuff..." I tried to be the most convincing boy he has ever met in the entire lifetime.

"Why would I believe you?" "I don't know. You don't seem stupid, do you?" I lost it. I definitely lost it. "You arrogant..." he is prepared to make my life a hell, but I am going to be saved by... who knows. Somebody, presumably another guard is calling for him.

"...brat!" he can't refrain to. I nod, but suddenly... he was gone. Maybe today is my lucky day. Maybe the odds are in my favour and I will find some cuties, such as old boxes full of vinyl disks or probably these old photos of families that didn't have much luck to flee into shelters. It has been a huge trend nowadays, as many people from

my floor and presumably next ones thinks they lost someone here. But my final goal stays the same - find the Snowhedragon.

After putting the anti-radiation suit, I finally get out of the lift. Of course, I can't be curtailed from the usual brushing my suit and spraying the boots with extra mixture of substance that I have learned but it has enormously long formula, that I would die afterwards I will write it whole here.

Interestingly, it's colder here than I remember.

I think I am going to freeze to death.

But it's the will keeping me going further. As the seventy-fourth page of granddad's Chronicles of Kysuce points out - "Snowhedragons rarely occur on sunny and clear weathers. Their plasmatic hearts function on temperatures extending from minus ten degrees all the way almost to the point of absolute zero, which is provable by the specific narrowing and little structures of the lining of their venules."

Yeah, I'd say that's just enough for me. I got of the seventh lift from our floor meaning I should be located to the north-west side of the Horelica complex, where I have been living since my birth. So it's no surprise that I have absolutely none of the slight idea where I am, since we used the lift number three.

Why am I never reading the number anywhere?!

To my dumbest nature, I am determined to continue in my exploration, because I am in possession of few locating buttons. Before I find my homemade radar handheld system, I have almost had a heart attack.

Now it is completely fine. Frankly, it would be if I didn't have my fingers turned pale-blueish. And since everything here should be under the dangerous risk of radiation, (there's still some, but it's quite safe as the scientist proclaim), I assume the anti-radiation suit is just good for fire burning.

I have to sit down for a few moments, until I get my hands warm, hoping blankly that rubbing them would

achieve that goal. It works but my mind is gradually realizing that I should be back by next hour. The vision of going home without any good stuff has made me angrier that I would like to admit and driven me to furiously scattering through pages of the book.

“Snowhedragon

7th December 2156, 08.47 a.m.

Location: Eighth corner of the Government's district, Mária's former house, ninety-five kilometres away from the Horelica complex.

Appearance: White furry skin under whitish to pale yellowish scales, with mild occurrence of black star-shaped ink-looking stains, caused by unknown pigment (later he additionally wrote): meglamin, see page 402. Wing have snowy-like state, changing when moving, supported by new snow forming different types of wings structures every time, located mostly between tenth and eleventh vertebrae. Eyes are oval-shaped, shining with green-emitting radiating behaviour

(radiation of the creature measured at (I can't read those numbers, they are faded thanks to light-exposure, I estimate) – safe value. It doesn't have ears, nor any types of possible hearing system, able to respond to movement by eyes and by gravitational feeling of little stokes implemented into ground at the First era.

Features and behaviour: Having ability to store tens of thousands of human memories, estimations given at 10 TB in old measurements. Dangerous...”

I should have read that passage to the end, I should have! Why haven't I?

Now, with wind mercilessly lashing snowflakes into my body with unexplainable power, I can see the mysterious creature creating the flurry with its wings...

Why haven't I?

Yeah, now I remember. Because it was so tempting.

Autor: Kristína Koblková

RU МОЙ ДОМ

Я живу в особняке в городе Красно над Кисуцой на окраине города. Это одноэтажный дом. В прихожей находится направо шкаф и комод для ботинок и на стене находится зеркало. Там тоже находятся вешалки. Налево находится ванная с туалетом. Там зеркало, умывальник, ванная и туалет. Там находится ещё стиральная машина и сушилка. Напротив ванной находится кухня. В кухне находится электрическая плита, микроволновая печь, стол, стулья, шкаф, холодильник, морозильник, электрочайник, радио, посудомоечная машина, мойка, буфет из дерева и на потолке люстра. В гостиной находятся 2 шкафа, телевизор, диван и на полу белый ковер. У нас жёлтые стены. На первом этаже находится спальня, туалет, моя комната и комната моего брата. В моей комнате находится постель, стол, стул, полки и 3 шкафа. У меня нет ковра. На столе у меня лампа. В моей комнате 2 растения. В комнате моего брата находится постель, стол, стул, компьютер, стенные шкафы и у него жёлто-синие стены. В комнате моих родителей находятся шкафы, двухспальная постель, комод и 2 тумбочки. У нас ещё гараж, огород и сад.

Autor: Matúš Pitoňák

THIBAUT LEFEVRE - NOTRE LECTEUR FRANÇAIS

R : Salut ! Qu'est-ce que vous faites à Čadca ?

Thibault : Je travaille à KERIC. Je suis supporte de profs. Je fais des cours d'anglais à KERIC et des workshops sur anti-racism et sur l'Europe.

R : D'ou venez-vous ?

Thibault : Je viens de Metz (nort-est de la France, la région Lorraine).

R : Pourquoi vous êtes venus à Čadca ?

Thibault : Premièrement, pour le projet de KERIC et puis la position géographique est économique de Čadca est intéressante.

R : Vous aimez Čadca, la Slovaquie ?

Thibault : Énormement ! Les relations viennent d'individu. C'est complètement différent en France parce qu'il y a 60 millions d'habitants.

R : Est-ce que vous avez le sens de l'humour ?

Thibault : Oui. Nous, les Français aiment les blagues !

R : Comment les Français fêtent le Noël ?

Thibault : C'est proche de Slovaquie, on a 7 parties de repas, on a le sapin...

R : Quelles sont vos villes françaises préférées ?

Thibault : Lyon, Bordeaux – culturellement c'est vraiment développé. Honfleur, Metz (la maison de Robert Schumann), les chateaux de la Loire.

R : Vous pouvez dire quelque chose en verlan* ?

Thibault : « C'est la séremi ! » - c'est la misère !

R : Merci beaucoup !

Thibault : De rien. Avec plaisir.

* verlan – typ francúzskeho slangu, využívajúceho inverziu slabík, najčastejšie ho používajú tínedžeri

HÝBME SA !

V dnešnom svete, kde sa mladí ľudia odmietajú pohybovať a potom sa vo svojom veku začnú sťažovať na bolesť, je viac ako nutné usporadúvať športové aktivity. A to najlepšie zábavnou formou. Preto sa mnoho našich študentov zúčastnilo krajského kola aerobiku študentov a študentiek SŠ, ktoré sa konalo v Ružomberku 29. novembra 2019.

Telocvičňa Obchodnej akadémie v Ružomberku privítala študentov nielen z nášho okresu, ale aj zo Žiliny či Liptovského Mikuláša. Súťaž pozostávala z niekoľkých disciplín: aerobik, taebo, zumba a tabata. Každé kolo malo 50 minút a súťažiaci sa museli pripraviť na to nasledujúce počas iba 10-minútovej prestávky. Hodnotilo sa nielen držanie tela, dôležitou súčasťou zvládnutia choreografie bolo aj dodržanie rytmu či výraz tváre. Panovala priateľská a uvoľnená atmosféra, čo dosvedčujú aj zúčastnení študenti:

Nikola: Bolo to super, zo začiatku som mala menší stres, či vôbec zvládnem takú fyzickú záťaž, môj tep bol nakoniec asi 180 (smeje sa). Najviac som si užila zumbu a taebo. Nuž, čo ti poviem, 50 minút sme sa varili vo vlastnom pote! Po taebe nám ukázali chalani (Dominik a spol.) workout, ktorý si pripravili mimo súťaže ako vystúpenie. Jediné, s čím som bola nespokojná, bol nedostatok šatní pre to množstvo súťažiacich, ktoré tam bolo. Bola som svedkom aj jedného incidentu, kedy sa

vítazka pohádala s akýmsi dievčatom, lebo si myslela, že jej závidí jej výhru! Vraj sa tam tento ročník zúčastnilo najviac chalanov. Najnáročnejšia bola asi tabata, pri ktorej sme cvičili a bubnovali paličkami, takže si si v podstate ani neuvedomovala, že vôbec cvičíš.

Lukáš: Išiel som tam ako náhradník za spolužiacku. Viezli sme sa vlakom. Celkom som to zvládol s dychom (nepresvedčivo sa usmeje). Najviac ma prekvapila zumba, keďže chalan predom mnou mi zakrýval výhľad, takže som v podstate nič nevidel! Taebo bolo pre mňa asi najlepšie, bavilo ma najviac. Všetko som poctivo splnil, až na otáčky, pretože som nevedel, do ktorej strany sa mám točiť (smiech).

Dominik: (chalan, ktorý mal na starosť street workout vystúpenie, pozn. redak.) V Ružomberku sme predvádzali iba silové statické prvky, ako napríklad backlever, frontlever, planche, stojku, kliky v stojke a podobne, keďže sme nemali k dispozícii hrazdu (iba kruhy a stalky – čo sú malé prenosné bradlá). Pre mňa osobne bol aerobik vyčerpávajúci. Keby sme nerobili to vystúpenie, tak by som tam asi ani nešiel. Motivovalo ma ale, že som mal možnosť ukázať ľuďom, čo je to street workout, pretože u nás je to ešte pomerne mladý šport, ktorý sa ale rýchlo vyvíja. Chcel som im ukázať, čo všetko sa dá urobiť s ľudským telom – veci, ktoré pre obyčajných ľudí vyzerajú nepredstaviteľne.

Gratulujeme Anette Masarykovej z III.C, Klaudii Hrčkovej zo IV. C, Milanovi Piteľovi zo IV.C a Linde Minarčíkovej z III.F (ktorá dosiahla najväčší úspech – 2. miesto), ktorí postúpili na Majstrovstvá Slovenska do Trenčína!

Aerobik: kondičné vytrvalostné cvičenie, ktoré čerpá z gymnastiky a tanca. Vzniklo v USA a kombinuje rytmické cvičenie s posilňovaním, vďaka čomu zlepšuje flexibilitu tela a silu svalov.

Taebo: zahŕňa prvky bojového umenia (ako napríklad kopy a údery). Vyvíjal sa najmä v deväťdesiatych rokoch minulého storočia a dodnes propaguje fitness cez bojové umenie, najmä cez taekwondo.

Zumba: je tanečný typ fitness programu, ktorý ma korene v Kolumbii. Jeho základom je striedanie pomalých a rýchlych skladieb, preto sa často označuje aj ako „prerušovaný tréning“.

Tabata: intenzívny druh workoutu (cvičení), kde tieto cvičenia môžu trvať iba štyri minúty. Tabatou sa začali zaoberať najprv v Japonsku, kde bola založená na tréningu s „veľmi-intenzívnymi“ cvičeniami. Jej podstata sa ukrýva v krátkych, ale veľmi rýchlych a zaťažujúcich cvičeniach.

Autor: Kristína Kobilková

BASKETBALOVÝ TURNAJ

Lopta sem a lopta tam. Tá basketbalová k nám na gymo priletela 7.11. 2019 pri príležitosti Dňa študentov v podobe basketbalového turnaja zmiešaných družstiev jednotlivých ročníkov školy vo veľkej športovej telocvični gymnázia. V turnaji sa zúčastnili triedy 1.E, Sexta A, 2.C, 2.E, 3.C, 3.E, Septima, 4.E, Oktáva A, 1.F, 1.G, 2.F, 3.F, 3.G. Všetci žiaci ukázali svoj talent, avšak umiestniť sa ich mohlo len pár a to na prvom mieste žiaci 4.E, na druhom mieste žiaci 2.E, 2.C, a Sexty A a na treťom mieste žiaci Oktávy A. Gratulujeme a veríme, že športový duch bude na našej škole prítomný aj naďalej.

Autor: Nikola Reisingerová

ŽIJEME ŠPORTOM

Niet pochyb, žeby sa nenašlo niekoľko športovcov medzi stovkami študentov našej školy. V zdravom tele zdravý duch a k tomu možno aj zopár úspechov je skvelou motiváciou pre mladých ľudí, aby sa zapojili do športových krúžkov a družstiev alebo ukázali svoj skrytý talent, ktorý rozvíjajú za bránami školy. Počas zimných mesiacov sme dokázali zvíťaziť v mnohých odvetviach športu a preto nechám výsledky hovoriť za samé za seba.

Stolný tenis

20. november 2019 bol dňom rýchlych reflexov pre žiakov a žiačky vyšších ročníkov nášho gymnázia. V okresnom kole v stolnom tenise prekvapili svojou vytrvalosťou a šikovnosťou, preto si vydobyli zaslúžené prvé miesta.

1. miesto – Gymnázium J. M. Hurbana v Čadci – žiačky SŠ
1. miesto – Gymnázium J. M. Hurbana v Čadci – žiaci SŠ

Šach

Síce niekto môže namietat a rozvíriť diskusiu, či je šach naozajstným športom, treba však dodať, že stratégia sa v mnohých súťažiach cení viac ako sila (aj keď priznávam, že v pretláčaní len zriedkakedy). 14. novembra 2019 sa v aule nášho gymnázia pokúsili mnohí zdatní šachisti vybojovať si svoj šach-mat a na týchto majstrovstvách okresu Čadca ho uštedrili súperovi niekoľkí naši študenti:

2. miesto – Samuel Červeň – ZŠ kategória (t.j. nižšie ročníky osemročného štúdia)
1. miesto – Igor Šulgan – SŠ chlapci
2. miesto – Dávid Slivka – SŠ chlapci, 2. miesto – Mária Kubicová – SŠ dievčatá
3. miesto – Samuel Slávik – SŠ chlapci, 3. miesto – Barbora Liščáková – SŠ dievčatá

Florbal

Silné mužstvo sa so svojimi florbalovými hokejkami nenechalo zastrašiť a s prehľadom sa postavili na zlatú priečku okresného kola stredných škôl vo florbale. Po významnom 13. novembri sa presunuli do regionálneho kola, kde dresy našej školy zápasili o postup do toho krajského. Stalo sa tak 21. novembra 2019 v Kysuckom Novom Meste.

Vianočné plvanie

Zima neodohnala ani otužilých plavcov, ktorí (našťastie) súperili medzi sebou v Mestskej krytej plavárni v Čadci na okresnej úrovni 11. novembra 2019. Mnohí si „doplávali“ pre medaily a to dokonca aj v silnej konkurencii. Nemožno opomenúť ani zostavu štafety ZŠ našich žiakov na 4x50m v zložení: Juraj Minarovič (Pr.A), Martin Fonš (Kr.A), Nina Vanáková (Se.A), Nataša Vanáková (Pr.A); ktorí vynaložili všetky svoje sily a uchmatli si úctyhodné 4. miesto.

Nataša Vanáková (Pr.A) – 1. miesto, na 50 m prsia

Martin Fonš (Kr.A) – 1. miesto, na 50 m kraul; 2. miesto, na 50 m prsia

Marek Kováčik (I.C) – 1. miesto, na 50 m kraul, 2. miesto, na 50 m prsia

Juraj Serafín (Kv.A) – 2. miesto, na 50 m kraul; 1 miesto, na 50 m prsia

Nikola Marjaková (I.F) – 1. miesto, na 50 m kraul; 1. miesto, na 50 m prsia

Dávid Slivka (II.G) – 3. miesto, na 50 m kraul, 3. miesto na 50 m prsia

Tomáš Pytel (III.G) – 1. miesto, na 50 m kraul; 1. miesto na 50 m prsia

Adam Tomala (III.E) – 3. miesto, na 50 m kraul; 3. miesto, na 50 m prsia

Všetkým srdečne gratulujeme a do budúcnosti želáme ešte veľa športových úspechov!

Autori: Tatiana Ondrušová, Kristína Kobolková

FUTSAL

Do nášho gymnázia chodí veľa športovo nadaných študentov, o čom teda svedčí turnaj vo futsale.

Z každého ročníka sa mohli do tohto turnaja prihlásiť jedinci, ktorí budú hrať ako tím. Futsalový turnaj sa uskutočnil 6.12.2019 o 8:00 vo veľkej telocvični.

Futsal je v podstate futbal, hraný hráčmi vo vnútri. Preto je veľmi dôležité, aby bol tím zohraní. Veľký podiel na zorganizovaní tohto turnaja majú profesori telocviky, ktorí sa snažia študentov viesť k pohybu, ktorý u niektorých z nás chýba. Množstvo študentov sa rozhodlo prísť povzbudiť hráčov aj po škole, vo svojom voľnom čase.

Študenti sa pripravovali, niektoré tímy dokonca hrali v takej zostave po prvýkrát. Snaha študentov bola viditeľná, a preto tento turnaj mal svojho víťaza.

Dúfajme, že takýchto turnajov bude ešte mnoho, aby študenti mohli zdokonaľovať svojich športových duchov a my zdokonaľovať naše povzbudzovanie.

Autor: Viktória Škrobáková

KAKTUSY MAJÚ OČI (BIELA ĽALIA 2)

Nebojím sa osamelých noci, kedy pri strýkových koňoch bdiem a strážim náš jediný majetok, nemám strach z gangstrov z vedľajšieho mesta, ktorí si postupne rozširujú pole svojej pôsobnosti aj v El Pale a ich pohľady mrazia každú slušnú slečnu na šiji. Desí ma len jedna vec – alebo teda skôr rastlina, ak to tak môžem nazvať. Kaktus.

Moja starká vpravievala zvláštne príbehy, často pri ohni, alebo len tak z ničoho nič, keď jej brat dal glnúť pravého mexického zlata v podobe čierneho alkoholu. Pamätala si ich asi stovky, možno aj preto, lebo nedokázala zaprieť svoje indiánske korene a často nás zvykla strašiť svojimi pomstychtivými predkami. Vraj sa skryli po smrti do kaktusov a kto pri nich zaspí, toho podľa ich najprísnejšieho svedomia, na ktoré prisahali pri indiánskej cti, aj odmenia alebo zavrhnú.

Preto okamžite viním zo svojej situácie kaktusy. Brat aj strýko niekam zmizli bez stopy. Nezdá sa mi, že by sme sa v tejto hlbokkej noci usadili neďaleko planín Rogalo, kde ich je toľko ako býkov v stáde starého šerifa (a to mi verte, že ich je neúrekom, ani on sám netuší, koľko ich vlastne žíví), však strach ma zomkne ako prvý. Nikdy predtým som sa sama v noci nepotulovala mimo mesta, nedajbože cezen, a keď pri obhliadke koní zistím, že zmizla aj truhlica s naším majetkom, doslova spanikárim.

Oproti v bare Escalato si to zrejme rozdáva dvaja podnapití hráči kariet. Krik ma privedie práve k nim, cez vrátka ich vidím zakrvavených od rozbitých nosov a rozfatých pier. „Povedal som, že ich má odvieť do El Sala! Kto mu to nariadil, to si sám namyslel!“ jeden zo hostí, ktorí si prišli spríjemniť čas prehrávaním vlastných nohavíc, pristúpi k zúboženému mužovi, zrejme niekomu z partie lúpežníkov koní, keďže okolo krku čiernu šatku, ich znak. Pripadá mi povedomy, isto som ho už niekedy videla...

„Na niekoho si ešte zabudol, hlupák,“ jeho zrak sa bleskurýchlo otočí smerom ku mne, zohnem sa, hoci dobre viem, že ma tma noci už nezachráni. „Neboj sa, len pod'k nám,“ láka ma ďalej a ja by som ho síce nemala počúvať, ale kdesi vo vnútri tuším, že má v prsty v zmiznutí mojich príbuzných a truhlice. Vyjdem do osvetleného podniku, hneď ma odvalí začmudené priesranstvo plné cigaretového dymu a zhrôzený klavirista, všemožne sa snažiaci neupútať znova na seba pozornosť, pretože inak by ho nútili hrať do úmoru. Musia to byť gangstri z El Pala. Ich veliteľ, ktorý ma pozýva k nemu ku stolu, má na zápästí vytetované slovo moc po španielsky.

„To vy ste nás okradli?“ v duchu si vynadám za hlúpu otázku, ktorej odpoveď je úplne jasná a vďaka ktorej som premárnila možnosť urobiť dojem sily a neoblomnosti na veliteľa gangu. Musí zo mňa cítiť miernu nevyrovnanosť, pretože z neho síce nemám žiaden strach, ale nepríjemný pocit teda na sto percent hej. Ponúkne mi whisky, samozrejme odmietnem, lebo o praktikách gangov pohybujúcich sa v čiernom obchode s koňmi som už veľa počula.

Usmeje sa, jedovato, to je jasné. „Nehovorím, že nie, to si teda ani tvrdiť nedovolím. Ale na druhej strane to nie je moja vina.“ Zovriem dlaň v päst, na čo sa mimovoľne zahemží asi tucet okolo sediacych kovbojov. „Nezdá sa, že by si z nás bola nejaká znepokojená. Preto verím tomu, že si ma pozorne vypočuješ a že si dostatočne múdra na to, aby si aj mňa pochopila...“ gestikuluje prstami k sebe, čo mi na sekundu pripomenie nášho suseda z ďalekého Talianska.

Snažím sa nenápadne siahnuť po dýke ukrytej vo vrecku v mojej košeli, keďže mi je nad slnko jasné, že jeho úmysly ma zatiahnu do niečoho veľmi špinavého, čo by som neskutočne ľutovala. „Každý, kto mi dlží, si to musí odpracovať. Tvoj strýko neplatil a neplatil... nuž a tak sa rozhodol utiecť, čo však bolo hlúpe...“ začne sa rehoť a s ním aj celý hostinec, hoci na klaviristovi vidieť jeho nedobrovoľný úškrnok. Ruka sa mi

zastaví tesne pri bruchu, kde ma chladí čepel dýky cez vrecko košele. Strýko je dlžníkom tomuto podvodníkovi? Ved' tvrdil, že nemáme žiadne finančné problémy... všetky tie jeho lži o novom živote...

„Ale...“ nakloní hlavou a lišiacky sa vykriví kútiky úst dohora, „dnes mám vynikajúcu náladu, podarilo sa nám vykradnúť banku tesne za mexickými hranicami,“ pošepká mi cez stôl, čo napokon vyznie skôr komicky, „takže budem veľkorysý. Prepustím tvojho brata a strýka, ale nechám si vaše prachy a ty sa musíš pridať do mojich služieb obchodníkov s koňmi. To je predsa skvelá ponuka, no nie?“

Moja trepezlivosť v tej chvíli pretečie, prevrátim z ničoho nič stôl a vytiahnem dýku. Bohužiaľ, moje reflexy nie sú dostatočne rýchle, na čo som zvyknutá... „Za toto zaplatíš. Nielenže si mi skazila náladu, ale aj rozliala moju najobľúbenejšiu whisky, ktorú mali práve tu ako poslednú v okruhu tridsiatich míľ!“ ...ale to nevedia, že mám ešte jeden tromf v rukáve.

Po tom, ako ma ruky banditov pevne obkolesili okolo zápästí, zavriem oči a presne viem, čo mám robiť. Som ako neuróny, ako zhuk nervov, neskutočnou rýchlosťou sa ženiem do mozgu. Vidíš ma? Tvoj mozog spracováva signál. Tvoja centrálna sústava je možno zložitejšia ako „obyčajné“ gangliá, na ktorých som si to predtým skúšala, ver mi ale, že ty mi POVIEŠ, kde je môj brat so strýkom a ešte k tomu aj rád.

Tvár veliteľa banditov sa rázom zmení. Padne na kolená a ospravedľňuje sa mi. Neskutočne si to vychutnávam, no nakoniec ho donútim, aby mi vyzradil miesto, kde zadržuje mojich príbuzných. Nemusím sa unúvať vkrádaním sa do nervovej sústavy kovbojov, ktorí ma držia, tí poslúchnu svojho veliteľa na slovo, aj keby mali skákať z veže v El Pontorese (ktorá je mimochodom, najvyššia v celom južnom Mexiku), pretože sa boja jeho pomsty.

Vychádzam spokojne pomedzi zmätených banditov z hostinca. A ešte prepust' toho chudáka klaviristu, lebo sa ti presuniem do miechy a narobím tam veľký neporiadok. A myslím to vážne, za pár sekúnd dostanem prístup aj k tvojim gliovým bunkám.

Vytrepem sa cez vráta, tesne popri mne beží vylakaný klavirista a vôbec mu nezáleží na tom, že bosý stúpa po tvrdých piesočnatých kamienkoch na ceste. Vychytím sa odviazať kone a cválaním sa dostanem ku kaňonu Ansolo. Ukryjem sa do jednej z miliónov škár, takže je nemožné, aby ma počas takto tmavej noci našli, najmä, keď isto doteraz kriesia veliteľa.

„Byť tebou, dávam si na to väčší pozor,“ strhnem sa na zvuk ozveny za mnou. V tme škáry nevidím skoro nič, ani mesiac mi absolútne nepomáha a tak naprázdno švihám dýkou okolo seba. Nemohli sa tu tak skoro dostať, však ma ani neprenasledovali, predsa som sa stále obzerala za seba!

Otočím sa a skríknem. Dýka mi vypadne z dlane.

Kovboj, ktorý však na prvý pohľad nemá ani štipku spoločného s banditmi, mi chytí dľaň, v ktorej ešte pred nedávnom trónila dýka a nastaví mi ju chrbtom k sebe. Celé ruky mi pokrývajú pichliače, ktoré mi vyrastajú z kože a podobajú sa na tie z povrchu kaktusov. Snažím sa nimi zakývať, ale bolí to, čo ma len utvrdí v domnienke, že niečo nie je v poriadku.

S nemým úžasom vzhliadnem na kovboja.

Next episode: Coming soon!

Autor: Kristína Koblková

gonG PRIPRAVUJE

VALENTÍNSKY ŠPECIÁL

NOVOROČNÝ KONCERT

VALENTÍNSKY PREDAJ KOLÁČOV

ŠTUDENTSKÝ PLES

A MNOHO ĎALŠIEHO!!!

MOST WANTED!!!!

Hľadáme **nových spolupracovníkov so záľubou v žurnalistike a písaní!**

Ozvite sa na [redakcia.gong@gmail.com!](mailto:redakcia.gong@gmail.com)

Ak máte nejaké otázky, prípadne by ste chceli niečo napísať do časopisu (v SK,CZ, angličtine, nemčine, ruštine alebo francúzštine) napíšte na redakcia.gong@gmail.com.

Hľadáme **šikovného fotografa/ku, ktorý/á sa venuje najmä foteniu prírody** a bol/a by schopný/á zabezpečiť fotografie z akcií školy. Ak si sa spoznal/a, napíš na redakcia.gong@gmail.com.

Ak rád/rada čítaš a chcel/a by si **napísať recenziu knihy**, pošli ju spolu s namaľovaným obrázkom motívu z danej knihy na redakcia.gong@gmail.com.
Vždy uveďte prosím svoje meno, priezvisko a z ktorej ste triedy, **ďakujeme**.

gonG
Gymnázium
Jozefa Miloslava Hurbana Čadca